

fort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. Dersom Ordet „Overenskomst“ er blevet brugt og navnlig maatte være blevet brugt af mig, hvad jeg virkelig ikke mindes, men dog ikke troer (Lüttichau: Nei!), kan jeg rigtignok ikke see Andet, end at man ret vel maa kunne tale om, at dette Udkast tør regne paa, at Indenrigsministeren ikke vil nægte det sin anbefaling til at blive Lov, uagtet der fra hans Side har fundet Modstand Sted mod det i mange af dets Puncter, naar denne Modstand ikke har characteriseret sig paa en saadan Maade, at man deri maatte søge en Anledning af, at Ministeren ikke vilde kunne tilraade det, og det maa jeg aldeles bestemt bestemt nægte, at Indenrigsministeren paa noget Trin af denne Sags Behandling har gjort. Jeg vil endog saa gaae et Skridt videre og paa-
 staae, at Indenrigsministerens Uttringer af de Allerstefte baade i Folkethinget og ogsaa af dem, der nøiagtigt have fulgt Forhandlingerne, forsaavidt de ere offentlige, maae opfattes saaledes, at Loven, som den er, tør kunne regne paa at ville blive anbefalet hos Hans Majestæt til at ophøies til Lov.

Lüttichau beder om Ordet.

Formanden: Jeg antager, at det følger af sig selv, at den 1ste Landstingsmand for 10de Kreds, der har havt Ordet to Gange, atter maa kunne faae det (Ja!), efterat det er givet til den 8de Landstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen).

Lüttichau: Jeg vil blot bemærke, at, om det endog saa har det Udseende, som den ærede sidste Taler omtalte, at Indenrigsministeren ikke vil modjætte sig dette Lovudkast, hvis det skulde gaae igjennem i begge Thingene, synes det mig dog at ligge klart for Dagen af de Udtalelser, der have fundet Sted, at, hvis dette Lovforslag her i Thinget mødte Modstand og en vel begrundet Modstand, er det aldeles ikke givet, hvilken Beslutning den ærede Indenrigsminister vilde komme til. Derfor mener jeg, at, forsaavidt der skulde være flere her i Thinget, der som jeg maatte finde, at de Principer, hvorpaa dette Lovforslag er bygget, ikke ere saaledes, at man kan tilraade dem, er der Anledning til, at et Udvalg nedsættes, førend første Behandling finder Sted,

for at Sagen kan blive undersøgt saa nøie og nøiagtigt som muligt, og en udviklet og vel begrundet Betænkning derefter kan foreligge Thinget, førend 1ste Behandling foretages.

Krabbe: Ja, dersom Forandringerne skulde gaae ud paa at fuldkaste det hele Princip i det af Folkethinget vedtagne Lovforslag, kunde jeg vel tænke mig, at det vilde være rigtigt at nedsætte et Udvalg; men, naar man kun attraaer Forandringer i Enkelthederne, forekommer det mig dog, at Enhver, der maatte ønske saadanne, meget vel maatte, uden at der nedsættes et Udvalg, kunne komme frem med Forslag til saadanne ved enhver af de senere Behandlinger.

Friis: Det hænder ikke sjældent, at den ærede 8de Landstingsmand for anden Kreds (B. Christensen) og jeg have forskjellige Anskuelser. Der blev, da han næstforegaaende Gang havde Ordet, yttret af ham, at, naar en Sag kommer ind fra det andet Thing, var der mindre Anledning til at nedsætte et Udvalg paa dette Stadium, som denne Sag for Dieblisset besinder sig paa, end naar den nyligt var bragt frem. Deri er det, at vi have forskellige Anskuelser. Jeg finder nemlig, at, naar et Lovforslag først indbringes i et af Thingene, kan en første Behandling af Sagen, førend man tager Bestemmelse om, hvorvidt den skal gaae til Udvalg eller ikke, være af megen Vigtighed; thi da orienterer man sig i Lovforslagets Principer og kommer altsaa til et Slags Anskuelse om den forskellige Maade, hvorpaa Bestemmelserne i Lovudkastet opfattes af de forskellige Medlemmer i Thinget, førend man skrider til at tage Beslutning om, hvorvidt der skal nedsættes et Udvalg eller ikke. Naar dtrimod et Lovforslag kommer fra det andet Thing, har det allerede der modtaget en saa omhyggelig Behandling, at man ikke staaer i den Usikkerhed, som første Gang Lovudkastet bliver bragt under Forhandling, og altsaa mener jeg, at der just under saadanne Omstændigheder mindre er en bestemt Anledning til strax at lade Sagen gaae til 1ste Behandling, uden at det først afgjøres, om ikke et Udvalg bør nedsættes, da man jo dog altid tillige derved maa være opmærksom paa, at Sagen forhales, naar den paa et senere